

Sag T-186/94

Guérin automobiles mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Konkurrence — klage — meddelelse i henhold til artikel 6
i forordning nr. 99/63/EØF — passivitetssøgsmål — annullationssøgsmål«

Rettens dom (Tredje Udvidede Afdeling) af 27. juni 1995 1756

Sammendrag af dom

- 1. Konkurrence — administrativ procedure — behandling af klager — forpligtelse for Kommissionen til at træffe en beslutning i henhold til traktatens artikel 189 om, hvorvidt der foreligger en overtrædelse — foreligger ikke — ret for klageren til at opnå en afgørelse af klagen, der kan anfægtes under et søgsmål
(Rådets forordning nr. 17, art. 3, stk. 2)*
- 2. Konkurrence — administrativ procedure — behandling af klager — successive faser af proceduren — afsluttes med en endelig beslutning om afslag, der kan anfægtes under et annullationssøgsmål
(Rådets forordning nr. 17, art. 3, stk. 2; Kommissionens forordning nr. 99/63, art. 6)*

3. *Passivitetssøgsmål — opfordring til institutionen — stillingtagen i henhold til traktatens artikel 175, stk. 2 — begreb — skrivelse i medfør af artikel 6 i forordning nr. 99/63 rettet til klageren over tilsidesættelse af konkurrencereglerne*
(EF-traktaten, art. 175, stk. 2)

4. *Annullationsøgsmål — retsakter, der kan være genstand for søgsmål — begreb — retsakter, der fremkalder bindende retsvirkninger — henholdende skrivelser til en klager over tilsidesættelse af Fællesskabets konkurrenceregler — forberedende retsakter*
(EF-traktaten, art. 173; Rådets forordning nr. 17, art. 3, stk. 2; Kommissionens forordning nr. 99/63, art. 6)

1. Artikel 3 i forordning nr. 17 giver ikke — bortset fra det tilfælde, hvor klagen vedrører Kommissionens enekompetence — den, der fremsætter begæring i henhold til denne artikel, krav på, at Kommissionen, jf. traktatens artikel 189, vedtager en beslutning om, hvorvidt der foreligger en overtrædelse af traktatens artikel 85 og/eller artikel 86.

Dette er ikke til hinder for, at sagsøgeren fra Kommissionen får en afgørelse af klagen, der kan anfægtes under et annullationsøgsmål i overensstemmelse med det almindelige princip om ret til en effektiv rettergang.

uformal udveksling af synspunkter mellem Kommissionen og klageren for nærmere at fastlægge de faktiske og retlige omstændigheder, som ligger til grund for klagen, og for at give klageren mulighed for at uddybe sine argumenter og påstande, eventuelt på grundlag af en første reaktion fra Kommissionen. Herefter følger den anden fase, hvor der sendes klageren den i artikel 6 i forordning nr. 99/63 omhandlede meddelelse, hvorved Kommissionen i givet fald over for klageren tilkendegiver, hvorfor den ikke mener at kunne tage klagerens begæring til følge, samt fastsætter en frist, inden for hvilken klageren kan fremsætte sine eventuelle bemærkninger. Det endelige afslag på klagen hører til den tredje fase af proceduren. Denne sidste retsakt er en beslutning omfattet af traktatens artikel 189 og kan derfor være genstand for et annullationsøgsmål.

2. Proceduren, der er fastlagt i artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 17 og artikel 6 i forordning nr. 99/63, omfatter tre på hinanden følgende faser. I den første fase, der følger efter indgivelsen af klagen, undersøger Kommissionen klagen med henblik på at afgøre, hvad det næste skridt i sagen skal være. I denne fase kan der ske en

3. En retsakt, der ikke selv kan anfægtes under et annullationsøgsmål, kan allige-

vel udgøre en stillingtagen, der kan bringe en institutions passivitet til ophør, hvis den er et nødvendigt forberedende led i en procedure, der skal udmunde i en retsakt, der kan anfægtes under et annullationssøgsmål under de i traktatens artikel 173 fastsatte betingelser.

En skrivelse, som Kommissionen i henhold til artikel 6 i forordning nr. 99/63 har rettet til den, som har indgivet klage i medfør af artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 17, for at meddele, at den pågældende klage under de foreliggende omstændigheder ikke for nærværende kan gøres til genstand for individuel sagsbehandling, udgør en stillingtagen i den i traktatens artikel 175 forudsatte betydning, selv om den ikke kan anfægtes under et annullationssøgsmål.

4. Retsakter eller beslutninger kan gøres til genstand for et annullationssøgsmål i medfør af traktatens artikel 173, når disse retsakter eller beslutninger fremkalder bindende retsvirkninger, som kan berøre sagsøgerens interesser gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling. Specielt kan retsakter eller beslutninger, hvis tilblivelse omfatter flere faser, navnlig sådanne, som afslutter en intern procedure, principielt kun anfægtes, hvis det drejer sig om foranstaltninger, som definitivt fastlægger institutionens standpunkt som afslutning på denne procedure, modsat mellemliggende foranstaltninger, der har til formål at forberede den endelige beslutning.

Blotte henholdende skrivelser, som Kommissionen har sendt til en klager over tilsidesættelse af Fællesskabets konkurrenceregler i den allerførste fase af proceduren i henhold til artikel 3, stk. 2, i forordning nr. 17, og artikel 6 i forordning nr. 99/63, kan således ikke anfægtes under et annullationssøgsmål.